

jątku Kolei Święciańskiej ze wszystkimi za-
ległymi a nieprzedawnionymi kuponami — bę-
dą przerachowane w stosunku 15 złotych za
100 rubli.

(2) Przy przerachowaniu stosuje się odpo-
wiednio przepisy § 43 rozporządzenia Prezyden-
ta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o
przerachowaniu zobowiązań prywatnopraw-
nych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 30, poz. 213).

Art. 2. (1) Obligacje, wymienione w art. 1,
będą spłacone w gotówiznie przez przedsiębior-
stwo „Polskie Koleje Państwowe”.

(2) Minister Skarbu w porozumieniu z Mi-
nistrem Komunikacji ustali w drodze rozporzą-
dzenia sposób i terminy spłaty.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej poru-
cza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Mi-
nistrem Komunikacji.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie
z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

81

U S T A W A

z dnia 18 lutego 1938 r.

**o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudo-
wie miast.**

Art. 1. Po art. 25 rozporządzenia Prezy-
denta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia
1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. z
1936 r. Nr 10, poz. 107) dodaje się nowy arty-
kuł w brzmieniu następującym:

„Art. 25a. Rozporządzenie niniejsze ma
zastosowanie również do gromad, będących sie-
dzibami władz administracji ogólnej, oraz do
uzdrowisk o charakterze użyteczności pu-
blicznej.

Zakres działania organów ustrojowych
miast w sprawach, unormowanych w niniejszym
rozporządzeniu w gromadach przechodzi na ra-

dę gromadzką, w gminach wiejskich jednostko-
wych — na właściwe organa gminne.”

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej poru-
cza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Mi-
nistrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie
z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

82

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1938 r.

**w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. o oznaczeniu okrę-
gów przemysłowych i podmiejskich, w których nie ulegają obowiązkowi parcelacyjnemu obsza-
ry poniżej 60 ha użytków rolnych.**

Na podstawie art. 4 cz. 1 lit. a) ustawy z
dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy
rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1) za-
rządza się co następuje:

§ 1. Punkt E § 1 rozporządzenia Rady Mi-
nistrów z dnia 11 lipca 1927 r. o oznaczeniu
okręgów przemysłowych i podmiejskich, w któ-
rych nie ulegają obowiązkowi parcelacyjnemu
obszary poniżej 60 ha użytków rolnych (Dz. U.
R. P. Nr 72, poz. 628) otrzymuje brzmienie na-
stępujące:

„E. W województwie śląskim:

1) w powiecie bielskim:

gminy: Aleksandrowice, Czechowice, Dzie-
dzice, Kamienica, Komorowice, Mazańcowice,
Stare Bielsko i Wapienica,

2) powiat katowicki,

3) w powiecie pszczyńskim:

gminy: Borynia, Bzie Dolne, Bzie Górne,
Bzie Zameckie, Golasowice, Jarząbkowice,
Krzyżowice, Pawłowice, Pielgrzymowice, Pnió-
wek, Szeroka i Warszawice,

4) w powiecie rybnickim:

gminy: Adamowice, Baranowice, Bełk, Bogunice, Boguszowice, Brzezie nad Odrą, Bujaków, Buków, Chudów, Chwałęcice, Chwałowice, Czernica, Czerwionka, Czuchów, Czyżowice, Dębieńsko Stare, Dębieńsko Wielkie, Dziemierz, Folwarki, Gaszowice, Gierałtowice, Gołejów, Gotartowice, Jankowice - Rybnickie, Jedłownik, Jejkowice, Kamień (pod Rzędówką), Kleszczów, Kłokocin, Knurów, Kobyla, Kokozyce, Kornowac, Krzyżkowice, Książenice, Leszczyny, Ligota Tworkowska, Lubomia, Lyski, Łańce, Łuków, Markłowice Górne, Markłowice Dolne, Marusze, Nieboczowy, Niewiadom, Nowawieś, Niedobczyce, Ochojec, Orzepowice, Osiny, Palowice, Paniówki, Piece, Pietrkowice, Pogrzebień, Popielów, Przegędza, Przeszowice, Pstrążna, Pszów, Radlin, Raszczy-

ce, Rogoźna, Rój, Rówień, Rydułtowy, Rzuchów, Skrzeczkowice, Stanowice, Sumina, Syrynia, Szczekowice, Szczerbice, Szczygłowice, Wielopole, Wilchwy, Wilcza Dolna, Wilcza Górna, Zamysłów, Zawada Rybnicka, Zebrzydowice, Zwonowice i Żytna,

5) powiat świętochłowski,

6) powiat tarnogórski."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

83

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 31 stycznia 1938 r.

o zasadach obliczania wysokości składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych oraz warunkach obniżania lub podwyższania tych składek, wydane w zakresie obniżania lub podwyższania składek w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz co do przedsiębiorstw wojskowych — z Ministrem Spraw Wojskowych, a co do gospodarstw rolnych — z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Na podstawie art. 221 ust. (2), (3) i (4), art. 222 ust. (1) oraz art. 319 ust. (1) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) zarządzam co następuje:

§ 1. Przez używane w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego, bez bliższego określenia, wyrazy:

1) „ubezpieczenie” rozumie się ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych,

2) „zakład pracy” rozumie się wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwo, gospodarstwo oraz inne zatrudnienie osób, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych,

3) „składka” rozumie się składkę za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych,

4) „składka procentowa” rozumie się składkę wyrażoną w procencie zarobku, stanowiącego podstawę jej wymiaru,

5) „wypadek losowy” rozumie się wypadek w zatrudnieniu lub chorobę zawodową, uzasadniające prawo do świadczeń.

§ 2. Ogół zakładów pracy dzieli się według gałęzi gospodarczych na grupy i podgrupy.

Podział na grupy i podgrupy zawiera załącznik Nr 1.

§ 3. (1) Składkę procentową na poszczególne okresy trzyletnie ustala Zakład Ubezpieczeń Społecznych w taryfie składek (§ 4) tak, aby poszczególne grupy i podgrupy (§ 2) pracodawców pokrywały zasadniczo swymi składkami przypadające na nie ryzyko wypadków losowych (§§ 5 i 6).

(2) Taryfę składek zatwierdza Minister Opieki Społecznej w drodze zarządzenia ogłoszanego w „Monitorze Polskim”.

§ 4. (1) Taryfa składek powinna zawierać, w obrębie grup i podgrup (§ 2), podział zakładów pracy na rodzaje oraz ustalać dla poszczególnych rodzajów kategorii niebezpieczeństwa na podstawie wysokości całkowitego obciążenia (§ 5) zakładów pracy danego rodzaju wypadkami losowymi.

(2) Każda kategoria niebezpieczeństwa obejmuje szereg klas niebezpieczeństwa, oznaczonych kolejnymi liczbami, oraz klasę średnią w ten sposób, że liczby oznaczające klasę najniższą i najwyższą różnią się o 25% od liczby oznaczającej klasę średnią; schemat klas i kategorii niebezpieczeństwa zawiera załącznik Nr 2.

(3) Wysokość składki procentowej (§ 3) otrzymuje się mnożąc właściwą klasę niebezpieczeństwa przez jednostkę taryfową.